

במשק

מתי האינפלציה היא טובה ומתי - היא של מפא"י

מתברר שהאינפלציה בכל מיקרה היא פגועה. האינפלציה עד 1977, ואולי גם בימי ארליך והורביץ היתה מחלה. האינפלציה בימי ארידור, היא רע הכרחי, שבא למנוע אבטלה. אז אנחנו צריכים לבחור: אבטלה או אינפלציה. בחרנו: בלי אבטלה ובלי אינפלציה. אבל את זה לא יכולים להגיש לנו על צלחת. ואז מופיעה הלכה חדשה, האומרת: אין להיבהל משיעורי אינפלציה גבוהים; כל האזרחים במדינה, מוגנים מפני אינפלציה גבוהה.

זה מזכיר לי אחד מהחברה שהיה אומר: תראה, יש לי חום, אבל לא איכפת לי! כל בוקר אני לוקח כדור אנטיביוטיקה. אפשר לחיות עם זה, כן. אפשר למות מזה! לפעמים, מסיבוכים.

מתי 80 אחוז הם יותר מ-100 אחוז

לעניין זה נצטרך לדון במה שקרוי תוספת-יוקר. ואז גם יובן מדוע האזרח מוגן. מהו המצב היום? כל שלושה חודשים משלמים תוספת-יוקר, המעבירים כמובן. לא מלאה, אלא של 80% מההתייקרות, וכל שלושה חודשים מעדכנים את מדרגות המס לפי מלוא ההתייקרות. אומר שריהאוצר: אני מוכן לשלם תוספת-יוקר של 100% שתשמור על השכר הריאלי, אבל אם עוברים לשיטה זו, אין תוספת-שכר. אומרת ההסתדרות ומסכימה לכן גם לישיבת התאום של האיגודים הכלכליים: זה לא מספיק, צריך להשאר איר משהו למשאומתן, צריך להשאיר משהו למדיניות השכר, אפילו סלקטיבית, אפילו זחילת-שכר. הנה ב-1980 הועלה השכר פעמיים ב-7.5% השנה רק ב-5%. אומר האוצר: אנחנו מבינים שצריך להעלות פה ושם שכר מעבר לתוספת-היוקר, אבל זה בתנאי שיעלה הפיריון במשק. הצרה היא שעליית הפיריון בשנתיים האחרונות נעה סביב האפס. אז מי שמתאמץ אפס, יקבל אפס תוספות.

מה יהיה? תוספת-יוקר של 100% כל חודש או חודשיים, כדרישת משל, ועימה התאמת התשלומים הסוציאליים לאינפלציה בקצב גדול יותר. תוספות-השכר תהיינה כמו בעבר - ענפיות וזחילות. והנה, אינפלציה, "דה לוקס" - הכל צמוד לכל במאה אחוז, כולל השרים לכיסאותיהם, ושלום על ישראל.

ועוד משהו: ארידור תולה חלק מן האינפלציה ברמת הציפיות של האזרחים. מה קרה ביולי? רמת הציפיות עלתה שוב. עכשיו יגיע גם תורם של המחירים, לאט אבל בטוח. האינפלציה תמשיך להיות צמודה במאה אחוז.

מזכיר-ההסתדרות משה
תוספת-יוקר 100 אחוז, פיריון אפס

מעניין מאוד

למי שלא יודע, היבוא והיצוא לישראל וממנה לארצות המזרח-הרחוק, מתנהל ברובו דרך תעלת-סוויס. לא כדאי להעביר את המכולות ביבשה לי נמל אילת וממנו, כדאי יותר לשלם את דמי-המעבר בתעלת-סוויס. אבל מי שבכל זאת שולח מכולות דרך אילת, יזכה ב- מענק של 25 דולר לכל מכולה.

שמעתי סיפורים על כמה טייסים עבריים ועל בעלים לשעבר של רשת חנויות להלבשה, שהשקיעו סכומי עתק ב- קניית כסף (המתכת). הם קנו כשהמחיר ירד ועמד על 14 דולר האונקיה לפני-ל- מעלה מחודשיים. מאז ירד המחיר ל- 8.50 דולר האונקיה. השבוע עלה מעט המחיר, אבל השימחה מוקדמת. בינתיים, יחד עם הפסדי הריבית, הם הפסידו כמחצית מהשקעתם. הם בטח יכולים להרשות לעצמם.

מספר התיירים בעולם (תיירות פנים וחוף) עלה ב-1980 ל-1650 מיליון. 1350 מיליון מהם היו תיירי פנים, ו-

נדל"ן מאוזן: הביקוש מול ההיצע

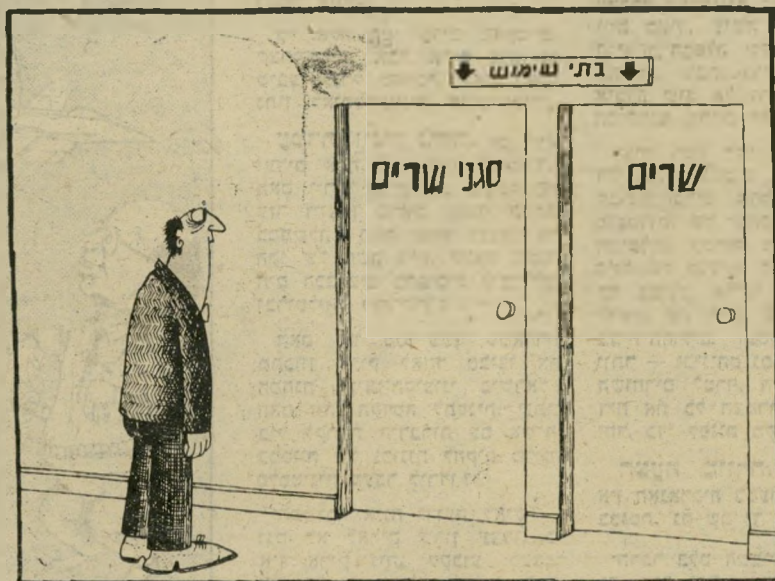
למי ששאל מה זה נדל"ן - זה בטח לא תולעת, או מרבה רגליים. זה כן, ראשי תיבות של נכסי-דלא-ניידי בארץ - מית - או, בעברית, נכסים לא נדירים. למשל בית, אפשר להזין? לא. קרקע אפשר להזין? גם כן לא. אז על אלה אנחנו מדברים.

המצב, נכון להיום, בנושאי הנדל"ן הוא כזה: כל העסקות נעשות בדולרים ונקובות בדולרים. השוק בכללו יציב, ויש איזון בין הביקוש ובין היצע. מי שקונה משלם במזומן, ובדרך-כלל מקובל שעד שישה חודשים, התשלומים אינם נושאים ריבית.

באוגוסט וספטמבר מתעורר שוק הדיירות השכורות. המחיר המקובל לחדר הוא 100 דולר לחודש. דירת חדר עם טלפון - 160 דולר לחודש. אין הבדל משמעותי בין דירות שכורות מרוהטות ו- כאלה שאינן מרוהטות. וילות? מחפשים באפקה, תל-ברוך, ומתחיל משהו בהרצליה פיתוח. המחירים: 150-200 אלף דולר. הקונים הם, תתפלאו, ישראלים. כל אלה שהחזיקו בשינויים את המגרש שים באזור, "תוכנית ל", ממשיכים ל- החזיק אותם, ופה הם עושים. בצפון תל-אביב אין יותר מגרשים.

דירות בדמי-מפתח, כמעט שאין. 85-90 אחוזים מדירות אלה נרכשות על ידי בעלי-הבית כשהן מתפנות מהדיירות. וזה חשבוננו: דירת שני חדרים בדמי-מפתח שווה היום 3-2.6 מיליון לירות. כמעט כל בעלי-בית יהיה מוכן לשלם לדיר שני שליש מדמי המפתח שהם 1.7 מיליון לירות. בגמר העסקה תהיה בידו דירה, ששוויה בשוק חמישה מיליון לירות (או 500 אלף שקל), שאור תה יוכל להשכיר בשכירות חודשית ו- תוך כמה שנים להחזיר לעצמו את ה- השקעה.

מי שיש לו מגרש, רשאי לבקש ולקבל 50% ממיספר הדירות שהקבלן יבנה עליו. הכלל הוא, שבעסקות אחוזים, או קומבינציה, לבעל המגרש מגיעה מחצית מערך הבניה על פי אחוזי הבניה. אל תשכחו לשלם מע"מ. זה חשוב.

התיירות הבינלאומית הגיעה לשיא של 285 מיליון איש. ההכנסות מהתיירות הבינלאומית מוערכות ב-92 מיליארד

הבורסה

שיטפון של כסף:

15 מיליארד

לירות

הכל הלך בשבוע שעבר, בגדול. והכי גדולות הן, כמובן, ההודעות על ההנפקות של "שלושת הגדולים", "בנק לאומי" החליט תחילה על הנפקה של 400 מיליון שקל, ועל כך כתבתי במדור זה לפני שלושה שבועות. לקראת מועד ההודעה, החליטה הנחלת הבנק להגדיל את הנפקה ל-570 מיליון שקל. זה היה ביום השלישי שעבר. ביום השישי חודש עו על הגדלת ההנפקה ב-20% - ל-712 מיליון שקל - "ההנפקה הגדולה ביותר בתולדות הבורסה".

על זנבו של בל"ל התיישב חזק, "בנק הפועלים", וזהו, למעשה, החסבר לגודלה של ההנפקה של הבנק - 600 מיליון שקלים. וזהו גם החסבר מדוע החליט בל"ל להגדיל את ההנפקה. "בנק-דיסקונט" לא משתתף במרוץ, אך בכל זאת, אי-די-בי-פיתוח יוצא בהנפקה של 226 מיליון שקל; החגיגה כולה תגיע לסכום העתק של 1526 מיליון שקלים. זה טוב לעם ישראל! אומרים שכן. מאיפוא יבוא הכסף? הרבה מבחוץ והרבה מבפנים, מתוך הבורסה. מי יינזק? קשה לדעת, אך הצמודים בטח, וגם מניות בנקאיות יהיו בין הנפגעים. בכל מיקרה כדאי לקנות. סדר העדיפויות: אי-די-בי (ואני נשבע לכם שאני לא מכיר את מנכ"ל הבנק, אלי כהן, או את ריקאני טי), בל"ל, "בנק הפועלים".

קרן מקרקעין

מה שאמרתי בגיליון הקודם, היה נכון ועדיין כך. אבל קרן שתתמחה במניות מקרקעין קום תקום. בעליה של הקרן החדשה יהיה לא אחר מאשר, "בנק דיסקונט". אם שרי-החקלאות החדש, מר שימחה ארליך, הידוע גם כשר האוצר לשעבר, יעשה מה שמצפים ממנו, תהיה הקרן להיט. לא לרוץ. עוד לא.

מה כן, מה לא

יש לכם מניות של "סהר", לא חשוב איזה, אני לא מאמין בהם. מי שמוכר ברישיון "לוקשן" בבורסה במקום ב- מיסעדה, אני לא חייב לאכול אותם, גם אם יתנו לי מזלג. תודה, לא.

אני כן מאמין ב"אלקטרה", "כבלי ציון", "אלקו", ו"כבלים". זו לא חוכמה, זה יותר בטוח.

אומרים לי ש"רים" על דרך-המלך, וכמו כל בעל בעמיו, היא עשויה לפזר הטבות גדולות ולעניין. נחיה ונראה. ומי אתם חושבים קנה מ, "נכסים" את אחד קותיה ב, "נחוששת"? אייזנברג כמובן, ו- בכך הוא הפך לבעלים. מה זה אומר? שזה עולה, כרגיל, ועוד יעלה. למה? אייזנברג!

שמעתם על חיל-ב. מקרקעין? כאן יש סיפור. הם רכשו מחוץ לבורסה 10% מהמניות של "גרניט", הבעלים החדש שים של "סונול". הם גם היו צריכים לשלם עבור הרכישה. בינתיים הם לוו את הכסף. עוד מעט יגייסו אותו בבורסה. מי שענינו בראשו יעשה את המעשה הנכון.

דולר (אינו כולל את ההוצאות לתחבורה), גידול של 16% לעומת 1979.

משהו מחזית היצוא. יצואן שיש לו סוכן ביון, טוב יעשה אם יבקר אצלו אחת לחודשיים שלושה - עצה זו משיא המכון-ליצוא. הנסיעה והשהיה מוכרים כהוצאה לצורכי מס.

ל-28 השרים וסגני-השרים יש פריבילגיות (זכויות-יתר) שונות. לפחות שתיים מהן, דרשו להתקין בית שימוש מיוחד לשימושן.